

Адрес за кореспонденция:

Янко Янков

ж. к. “Дианабад”,

Блок 4, етаж 6, ап. 38,

1172 София

*****

14 август 2006 г.

Към:

LPC-Embassy-001/ 29 септември 2005 г.
LPC-Embassy-002/ 30 септември 2005 г.
LPC-Embassy-003/ 10 октомври 2005 г.
LPC-Embassy-004/ 06 декември 2005 г.
LPC-Embassy-005/ 07 декември 2005 г.
LPC-Embassy-006/ 19 декември 2005 г.
LPC-Embassy-007/ 07 март 2006 г.
LPC-Embassy-008/ 12 март 2006 г.
LPC-Embassy-009/ 13 март 2006 г.
LPC-Embassy-010/ 23 март 2006 г.
LPC-Embassy-011/ 27 март 2006 г.
LPC-Embassy-012/ 03 април 2006 г.
LPC-Embassy-013/ 05 април 2006 г.
LPC-Embassy-014/ 12 април 2006 г.
LPC-Embassy-015/ 14 април 2006 г.
LPC-Embassy-016/ 15 април 2006 г.
LPC-Embassy-017/ 26 април 2006 г.
LPC-Embassy-018/ 27 април 2006 г.

LPC-Embassy-019/ 06 май 2006 г.
LPC-Embassy-020/ 10 май 2006 г.
LPC-Embassy-021/ 12 май 2006 г.
LPC-Embassy-022/ 27 май 2006 г.
LPC-Embassy-023/ 28 май 2006 г.
LPC-Embassy-024/ 31 май 2006 г.
LPC-Embassy-025/ 05 юни 2006 г.
LPC-Embassy-026/ 12 юни 2006 г.
LPC-Embassy-027/ 15 юни 2006 г.
LPC-Embassy-028/ 28 юни 2006 г.
LPC-Embassy-029/ 29 юни 2006 г.
LPC-Embassy-030/ 30 юни 2006 г.
LPC-Embassy-031/ 24 юли 2006 г.
LPC-Embassy-032/ 31 юли 2006 г.
LPC-Embassy-033/ 01 август 2006 г.
LPC-Embassy-034/ 02 август 2006 г.
LPC-Embassy-035/ 14 август 2006 г.

**До техни Превзходителства Посланиците,
акредитирани в България от държавите-членове
на Европейския съюз,
Европейската комисия на ЕС, САЩ и Швейцария**

До Президента

бул. “Княз Дондуков” № 2
1000 София

До Главния прокурор

бул. “Витоша” № 2
1000 София

Към изложението ми с индекс LPC-Embassy-016 и дата 15 април 2006 г.;

Към рег. № 3372/17.04.2006 г.

До Министъра на вътрешните работи

ул. “Шести септември” № 29
1000 София

Към изложението ми с индекс LPC-Embassy-016 и дата 15 април 2006 г.

Информационно копие:

До Генералния директор

и Специалния справочен отдел и архив

на Българската телеграфна агенция (БТА)
бул. "Цариградско шосе" № 49
1124 София

Ваши Превъзходителства,

ваши престъпни нискоерархични (държавно-властнически) слуги на българския мафиотски режим,

I.

Както вече съм посочил по-горе, преди четири месеци бях отправил до **Главния прокурор** и до **Министъра на вътрешните работи** искане „**да бъдат взети необходимите законови и оперативни мерки**” във връзка с това, че: ► „**в продължение на половин година точно два пъти е било извършвано взломно проникване в дома ми в село Клисорица, област Монтана**”; ► **то е било извършвано „не в самата къща, вещите в която несъмнено са много по-високостойностни, а в пристройката**”; ► „**в самата пристройка е имало поне няколко много по-високостойностни вещи, които не са били взети**”; ► „**както наскоро след първото, така и наскоро след второто събитие лично аз намерих голяма част от въпросните вещи, които бяха разпръснати в почти огромния ми (16 декари) имот**”; ► във връзка с това „**в Районното полицейско управление в град Монтана са били образувани две полицейски производства за издирване на виновниците**”; ► **после и двете производства са завършвали с Постановление на районния прокурор Георги Т. Георгиев - съответно за прекратяване на полицейското производство и за отказ да се образува наказателно производство, при което изрично е подчертавано, че тази „правна” („правосъдна”) позиция на прокурора е изградена върху две главни и единствени съображения: първо, поради това, че „**въпреки проведените оперативно-издирвателни мероприятия**”, „**извършителят на деянието не е бил установен**”; и второ, поради това, че **по своя характер въпросните деяния „само формално осъществяват признаците на престъпление против собствеността”, но фактически те въобще не са престъпления, тъй като „с оглед незначителността на причинената вреда, деянието притежава явно незначителна степен на обществена опасност**”.**

Изрично подчертавам, че в това изложение пределно ясно съм записал, че „**съм категорично убеден, че тези две акции въобще не са дело на цигани или други бандитстващи елементи, а са извършени именно от специални оперативни мафиотски и държавни групи**, дейността на които е обезпечена от централния държавен апарат, включително и от специалните отдели на Министерството на вътрешните работи”.

Днес с настоящите редове **уточнявам следното**:

а) тъй като в продължение на повече от тридесет (30) години съм преподавател по право и поради това познавам лично всички значими юристи както в България, така и във въпросния регион;

б) тъй като в продължение на шест (6) години пребивавах в затвора и поради това познавам лично всички значими криминални престъпници както в България, така и във въпросния регион;

в) **поисках от видните личности и от двете сфери да ми направят услуга, като извършат няколко паралелни и независими едно от друго проучвания сред т. нар. „криминален контингент” в района и в страната, при които да се опитат да открият извършителите;**

г) след което получих няколко категорични експертни мнения, съгласно които и двете **взломни прониквания в дома ми категорично нямат криминален характер и имат абсолютно несъмнените белизи на оперативни мероприятия, планирани и осъществени от институции и личности, дейността на които е специализирана в сферата на психо-семантичните послания и политическите провокации, както и в сферата на специалните терористични акции** (като напр. осъществяване на тероризъм чрез: ►внасяне в жилището на болестотворни радиоактивни, химически или биологически вещества, продукти и вируси; ►осъществяване на мощна популационна инвазия на бълхи, въшки, мравки, оси, змии и прочее, която инвазия, освен болестотворен, има и изключително мощен психологически ефект).

д) Впрочем, наред с всичко останало, подобни оперативни мероприятия имат и следното предназначение: след като обектът се обърне към властите с искане за разследване, същите тези власти, под предлог че предприемат разследване (каквото, всъщност, въобще не предприемат) предявяват претенцията да посетят жилището, благодарение на което впоследствие получават възможността да отправят упрек към обекта, ако той под предлог за сигурност и поради принципно недоверие откаже да ги допусне; или пък получават официалната възможност да използват и да се позовават на дискретна информация (като напр. за наличието или неналичието на поставени от собственика скрити информационно-охранителни камери в жилището), на която информация иначе не биха имали възможността да се позоват (за да не се демаскират и разкрият факта на тайното си разузнавателно посещение в жилището).

Впрочем, благодарение както на личния ми практически опит като дългогодишен обект на такива оперативни мероприятия, така и на специалните ми професионални теоретически знания в тази сфера, аз вече сам бях стигнал до същия извод, но проучванията сред въпросните специалисти ми бяха нужни не толкова, за да бъда сигурен в позицията си, колкото *за да мога при евентуална бъдеща процедурна необходимост да разполагам с по-широка гама от доказателствени средства*.

Във връзка с това отново подчертавам, че съм категоричен в становището си, че *въпросните деяния са дело на личности, свързани с бившата Държавна сигурност и принадлежащи към нейните днешни мафиотски, парадържавни и държавни формирования*; и че *дейността на тези личности е била оперативно обезпечена от централния държавен апарат*, включително и от специалните отдели на Министерството на вътрешните работи.

II.

Ваши Превъзходительства,

ваши престъпни нискоерархични (държавно-властнически) слуги на българския мафиотски режим,

Разбира се, от определена гледна точка всичкото това наистина би могло да бъде отнесено към сферата на относително незначителните събития, но това би могло да стане само при условие, че всичките тези събития бяха си останали „самотни” и не представляваха елементи от сравнително сложна верига от оперативно-провокативни комплекси, *осъществени през последните два месеци както в жилището ми в София, така и в жилището ми в родното ми село*; и, освен това, ако не представляваха елементи от онази изключително добре позната ми от доста отдавна провокационна схема, която, при различна интензивност, тайните служби и мафията прилагат по отношение на мен в продължение на вече няколко десетилетия.

Специално подчертавам, че когато през 1994 г. се роди малката ми дъщеря, се настаних със семейството си в жилището, в което и днес живея в София; че във връзка с отглеждането на детето през това време това жилище никога не е било оставало без човек за повече от няколко часове; и че поради това обстоятелство през цялото това време не е съществувала почти никаква реална възможност за тайно влизане в жилището в наше отсъствие. Наистина, получавал съм заплашителни писма, пъхнати под прага на входната врата, но почти никога не съм разполагал със сериозни основания да считам, че вътре е било влизано в наше отсъствие. Или поне, **ако все пак е било влизано, това е било правено съгласно изискванията на класическия канон** – тоест така, че ние да не можем да забележим нищо подозрително относно наличието на такова събитие.

Когато в началото на юли т. г. ние заминахме на почивка в родното ми село, за първи път от 1994 г. досега жилището ни в София остана необитавано от никого в продължение на три седмици; а когато в края на същия месец се завърнахме в София дори малката ми дъщеря забеляза, че в апартаментата е влизано с напълно нормално отключване на външната врата, и то така, че вътре почти демонстративно са оставени множество достатъчно видими белези относно факта на това престъпно посегателство върху неприкосновеността на жилището. После, когато в началото на август отново заминахме за село, там установихме, че напълно демонстративно са оставени множество белези за факта на влизането в жилището, което е било осъществено чрез напълно нормално отключване на външната врата. И после, когато преди два дни отново се завърнахме в жилището в София, отново констатирахме същото положение.

При това отбележете – **и при трите събития не сме констатирани липса на нито един предмет, като категоричната ни констатация е, че демонстративно са били осъществявани размествания (извършване на промяна) на разположението на различни предмети и вещи в двете жилища.**

Или иначе казано – целта на влизането в жилищата е била да бъде оставено посланието: „Твоят дом не е и няма да бъде твоя крепост. Истинските господари на тази територия сме ние – функционерите на тайната власт!“.

III.

Ваши Превъзходительства,

ваши престъпни нискоерархични (държавно-властнически) слуги на българския мафиотски режим,

Както много добре знаете от съдържанието на моите многобройни изложения до вас от 1990 г. до днес, докато родителите ми бяха живи и живееха в родното ни село, именно те бяха обект на редица такива **семантични послания**; както знаете, текста на тези изложения съм публикувал в **шестте обемисти томовете** на моята документална книжна поредица, екземпляри от които най-регулярно съм ви предоставял още при тяхното излизане от печат.

Освен това, както много добре знаете (или поне бихте могли да установите дори и при бегъл систематичен преглед на съдържанието на посочените документални издания) към прилагането на този тип **семантични послания** тайните служби и мафията са пристъпвали преди всичко в ситуацията, при които аз съм предприемал особено интензивни защитни позиции, изразени в официални политически и юридически акции, реализирани като публични политически позиции и писмени изложения, подобни на тези от настоящата серия (започната с LPC-Embassy-001/ от 29 септември 2005 г.).

Обръщам вашето внимание върху следните факти и обстоятелства:

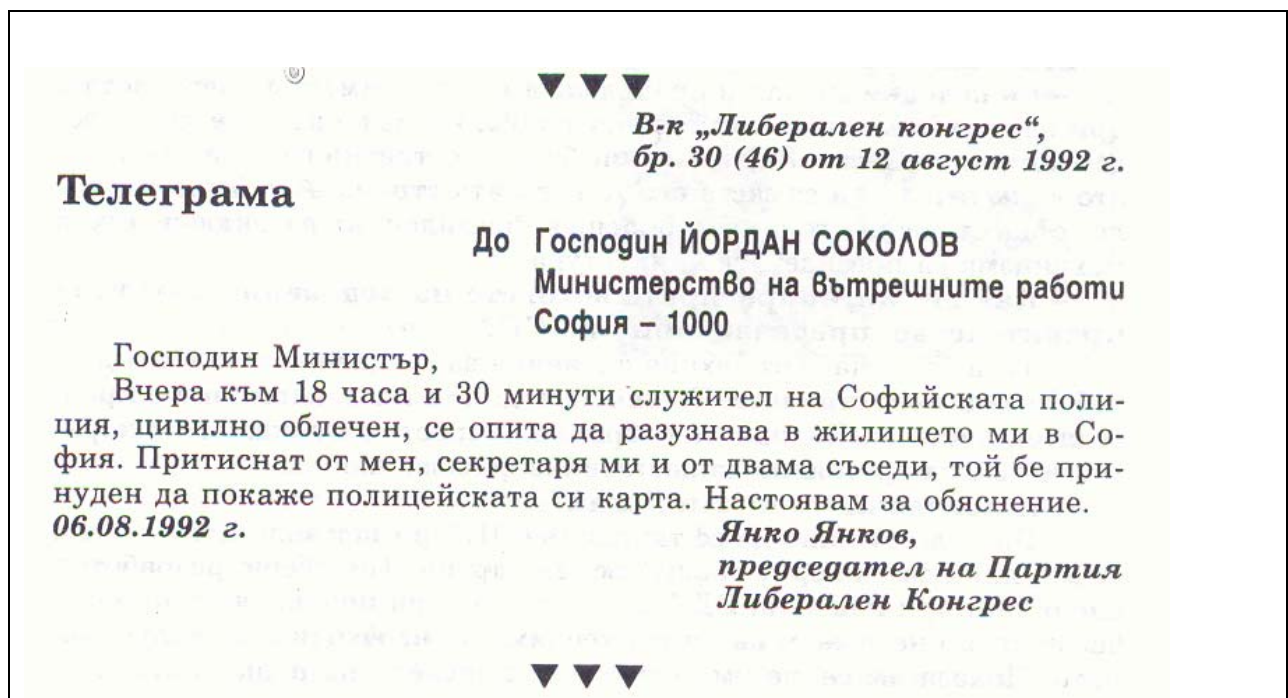
а) на 06 август 1992 г. съм изпратил специална телеграма, адресирана до **Министъра на вътрешните работи**, краткият текст на която е пределно красноречив – в него става въпрос за това, че лично аз, моят личен секретар и двама съседни сме заварили вътре в жилището ми цивилно облечен човек, който, след като бе притиснат от нас (***и специално след като лично аз насочих към него зареден пистолет!***), за да се спаси от линчуване, бе принуден да покаже **служебната си полицейска карта**, при което призна, че в изпълнение на официалната си държавна служба в **Министерството на вътрешните работи** е бил изпратен на разузнаване в жилището ми.

Благоволете да отбележите, че текстът на тази телеграма е публикуван в **брой 30 (46) от 12 август 1992 г.** на в-к „*Либерален конгрес*” и на с. 482 от **Том 1** на „*Документ за самоличност. Политическа документалистика*”.

б) в брой 182 (288) от 07 август 1992 г. на в-к „*Подкрепа*” е публикувана статията на **Христо Казашки**, в която същото събитие е разказано малко по-обширно. Текстът на тази статия е публикуван и на с. 482-483 на **Том 1** на „*Документ за самоличност. Политическа документалистика*”.

в) брой 30 (46) от 12 август 1992 г. на в-к „*Либерален конгрес*” са публикувани **две телеграми**, адресирани до **Министъра на вътрешните работи** във връзка с това, че аналогично събитие е било станало и в жилището на родителите ми, във връзка с което майка ми е била постъпила по спешност в болница. Текстове на тези телеграми са публикувани и на с. 481-484 на **Том 1** на „*Документ за самоличност. Политическа документалистика*”.

Като изрично отбелязвам, че във връзка с тези събития до днес не съм получил абсолютно никакъв отговор от **Министерството на вътрешните работи**, като вграден скенерен текст към настоящето изложение прилагам текста на телеграмата от 06.08.1992 г. и фрагмент от текста на статията на **Христо Казашки**.

**Държавна сигурност не оставя
на мира Янко Янков
Христо Казашки**

*В-к „Подкрепа“,
бр. 182 (288) от 7 август 1992 г.*

В сряда към 18,30 ч. служител на Софийската полиция е направил несполучлив опит да проникне в жилището на председателя на Партия Либерален Конгрес и председател на Съюза на юристите демократи г-н Янко Янков. Самият г-н Янков сподели пред наш репортер, че случайно неканеният гост бил засечен от самия него и двама съседни по жилище. След като лидерът на Партия Либерален Конгрес извадил оръжие, въпросният служител се легитимирал, но не можал да даде какъвто и да е задоволителен отговор за внезапното си посещение в апартамента на г-н Янков.

Не спират провокациите на служители от Държавна сигурност (ДС) срещу родителите на Янко Янков, живеещи в Михайловград. Последната провокация е станала след публикацията „В чии ръце е Регионалната дирекция на ВР в Михайловград“, публикувана в бр. 27 от 10 юли т.г.

III.

Ваши Превъзходительства,

ваши престъпни нискоерархични (държавно-властнически) слуги на българския мафиотски режим,

за мен, разбира се, е пределно ясен механизмът на функционирането на престъпната власт, която функционира в България както преди, така и след т. нар. „политически промени“, но независимо от това (или дори именно поради това!) с настоящите редове за пореден път неуморно изразявам своя мирен протест и настоявам за разследване както на мафиотските кръгове, така и на тайните служби на Министерството на вътрешните работи, ангажирани с осъществяването на така посочените от мен събития.

14 август 2006 г.

Янко Н. Янков